Афересаникъ в. афересникъ, то бъ било по право по духъ отъ наздикъ отъ афересникъ да покажуваш, който е афересникъ, а тъкъ афересникъ, който афересуваш или е афересуванов сам в говорний езикъ тая разлика.

Афересамъ ~~т.~~ д. сврш. видъ отъ афересвамъ. Я той да афересам ми калевриш ти да ми дадъ да не считавам сърдисъ да не викам исъдирам афересамъ, на но, — ивъ (отъ), когато ся афересам: и когато афересаный умръ непокая нъ, имъ да се спрат, и имъ да се раздалъ. Умъ по тому въ гробъ. когато духовно то начялство!

Афересвамъ — сувамъ гл. д. отлъчавам някого отъ черквъ, забрав-тявам му да имъ общение съ другитъ християни, да го не пущам въ черквъ, да му не стъвам попъ въ кръщъ за свещ-ниодействувам.

Афересване (то) отъ афересвамъ. Той отъ афересване не зима

Афересия (та) тоже що афересване: и какъ афересия го не (ли) ала

Афересникъ (отъ) който е афересамъ. Съ афересникъ да се не събирам, на пътъ да не ходим и ядим вода не правим.
2) който е правъ работи за афересване, ако и да не е афересанъ

Афересница (та) жена афересана 2) за афересване подвлача ч.

Аферидъмо (то) Число отъ духовно то начялство, когато се чете въ черквъ, когато да афересам някого. Когато всеки да четъ аферидъмо то избягат всички на остане ни единъ въ черквъ.

Аферидъмъ (отъ) мисъ въ кръсо искадана: пиша и говори съ аферидъмъ. 2) скратяване и изясняване на нъкоя растегнато и затлачено съчинение.

Африкия прик. Африка, петата частъ на земята.

Афродита, митол. богиня, Венера, Ника. 2) Една отъ звездите или планетите — звезда вечерница, звезда денница.

Афронто — нотъ (отъ) засрамване отъ нещо лъжа въ лице. 2) потъртване, предръзне, обида въ лице.

Аферта ръ (отъ) недъ лина: работи съ аферта ръ, на недъля, на седмица; плащам му аферта ръ — на недъля.

Аф, в. авъ и 2) въ сложни думи отъ аф гръцки